

PORTALET

Cap Vermell

juny 1995

Nº 165

.....

Obra Cultural Balear
Capdepera i Cala Rajada

Hem fet aquest número:

Joan Rai
Pep Terrassa
Jaume Fuster
Paco Gallan
Sebastià Ferrer
Joan Espiritusanto
Miquel Ferragut
Lucià Sirer
Isidor Rodríguez
Andreu Genovart
Toni Melis
Miquel Lliteres
Joan Pujadas
Joan Lull

.....

Depòsit legal 1197/80

Imprimeix:

Tirrena (Manacor)

Cap Vermell no es fa responsable dels articles firmats pels seus col·laboradors.

Així mateix s'ofereixen aquestes planes a tots els que hi vulguin expressar la seva opinió.

Cap Vermell

Apartat de correus 69
Capdepera

Pot ésser només anecdòtic, però l'Ajuntament elegit el 28 de maig administrarà i governarà el nostre poble fins a les portes de l'any 2000. Pot ésser una legislatura normal, però arribar a les portes del canvi de mil·lenni, amb les connotacions de tot tipus que això comporta, significa assolir una fita històrica que hom associa al futur i a la modernitat.

Hem de creure que els representants triats pel nostre poble ho han estat després d'una acurada reflexió, després d'haver-se contrastat programes i persones, i després, encara, d'haver considerat les distintes concepcions col·lectives del municipi més que no els interessos propis i particulars. Així, doncs, tenim els representants, els regidors, que hem volgut, aquests que s'hauran d'enfrontar a quatre anys durant els quals es comprovarà la seva eficàcia per a concretar i realitzar certs projectes sobre els quals hi ha molta convergència entre els partits: centre de secundària, poliesportiu, oficina municipal de Cala Rajada, neteja del poble, serveis sanitaris, guarderia, control de les despeses, etc.

No hi ha dubte que el destí d'un poble necessita de persones capacitades al front de les seves institucions, però, a més, necessita que les institucions autonòmiques i estatals compleixin amb les seves responsabilitats i recolzin les iniciatives municipals, dotant els ajuntaments dels mitjans econòmics indispensables per poder desenvolupar les seves funcions. El fet que els ajuntaments siguin els òrgans de govern més pròxims als ciutadans fan d'aquests els més sensibles a les demandes socials i els que millor poden donar-hi resposta.

Destijam per als tretze regidors entrants que aquests quatre anys siguin plens d'encerts. Uns en la dura tasca de governar el poble, i els altres en la no menys ingrata tasca d'oposició.

Plaça des Sitjar

Bus

S'han instal·lat a les parades d'autocars de Capdepera sengles "marquesines" amb seients, que faran més agradable l'espera i protegiran els usuaris de les inclemències meteorològiques. Aquests artilugis han estat col·locats a la plaça de l'Orient (a l'aljub), i en el carrer Baltasar Coves, devora el nou parc infantil. Està previst que se n'instal·lin també a Cala Rajada.

Tràfic

El tràfic de Cala Rajada ha donat, dona i donarà molt que xerrar. La recent conversió de la Via Mallorca en carrer de sentit únic ha saturat encara més el tràfic d'Elionor Servera. Aquest carrer, a hores d'ara, es troba desbordat, amb nombrosos embussaments i retencions.

Una de llibres

La Festa del Llibre passà, però deixà ròssec. Alguns actes que havien quedat pendents de realització s'han concretat a les darreres setmanes. Així, l'historiador Pere Fullana, el divendres dia 2 oferí la segona part de la seva conferència "Capellans, maçons, cacics i republicans". En una dissertació plena d'anècdotes, el conferenciant oferí una visió molt aclaridora dels esdeveniments polítics i socials de la Mallorca dels segles XIX i XX.

El divendres dia 9 tengué lloc, per altra part, la festa de fi de curs de l'Escola d'Adults, on a més de

l'entrega de diplomes i el sopar tradicional, Caterina Valriu oferí "A cau d'orella", tres contes per a adults dabant un nombrós públic.

De l'església

A la plaça de l'església de Cala Rajada s'hi ha fet una rampa per facilitar l'accés dels disminuïts físics al temple. Aquesta és una passa més cap a l'eliminació de les múltiples barreres arquitectòniques que es troben en els nostres carrers, seguint la iniciativa de les obres d'embelliment del carrer Elionor Servera.

D'altra banda, s'han reprès les obres del temple parroquial de Capdepera, començant per forrar de pedra els baixos dels murs exteriors. Un pic acabat això s'arreglaran tots els crivells i finalment es realitzaran les obres a l'interior del temple (capelles i bòvedes).

Parcs

La neteja segueix essent una assignatura pendent. Basta donar una volta pels nous parcs infantils i veure la brutor que els envolta. A més, hi ha una total manca de vigilància; així, cada dia s'hi poden veure grups de cans a lloure o en companyia, defecant sense cap control enmig de l'arena on després han de jugar els nins. Entre els adolescents, n'hi ha que es dediquen a fer malbé les instal·lacions. En fi, que es troba a faltar algun tipus de control sobre aquestes instal·lacions que, de no prendre's mesures, es poden fer malbé més aviat que no s'han creat.

Succesos

El dissabte dia 13 morí a la platja de Cala Agulla un banyista de nacionalitat estrangera. La víctima fou treta de la mar pràcticament sense vida, precisament quan onejava la bandera vermella que recorda la prohibició de nedar. La Creu Roja evacuà l'accidentat a un centre sanitari, on no es pogué fer res per recuperar-lo.

El diumenge dia 4, el jove manacorí Miquel Llull, aficionat al submarinisme, fou rescatat entre Cala Gat i el Far, quan patí una pèrdua de coneixement degut a una mala descompressió. Els bombers voluntaris de Capdepera intervingueren ràpidament, ajudant en el salvament del bucejador, el qual fou traslladat a un centre sanitari en estat greu.

El 31 de maig aparegué un veler embarrancat en es Gulló. Sembla que quan la tripulació descansava, l'àncora va llaurar i l'embarcació anà a la deriva fins quedar aturada en un banc d'arena. El veler fou remolcat mar endins, al dia següent, sense danys importants.

Matrícula

Enguany, la matriculació dels nins i nines a les escoles del municipi ha estat prou complicada i ha aixecat nombroses protestes. La Delegació del MEC ha aplicat la "ratio" de vint-i-cinc alumnes per aula a Primària i vint a educació infantil de tres anys. Això ha deixat alguns nins i nines que realitzen el preescolar a s'Auba, sense plaça en aquell centre, oferint-se'ls plaça a s'Alzinar. Aquesta mesura ha fet que hi hagués reclamacions de part dels pares que pretenien seguir a s'Auba i no ho han pogut fer. D'altra banda, hi ha setze sol·licituds de nins de tres anys que han quedat fora de l'escola. Tant en uns casos com en els altres, s'està a l'espera de la resolució de les reclamacions presentades davant la Delegació del MEC.

Activitats d'estiu

La ja consolidada escola d'estiu de s'Auba ha incrementat molt la seva matrícula, havent-se presentat 120 sol·licituds. Tot un èxit per als organitzadors, avalats per dos anys de bon funcionament i molts de nins contents.

A s'Alzinar, per la seva part, enguany per primera vegada s'iniciaran activitats semblants, trobant-se en aquests moments en fase de preinscripció. Com a novetat, s'ha d'indicar que s'ofereix servei de menjador si hi ha nombre suficient d'inscrits.

Així mateix, les Parròquies de Capdepera i Cala Rajada organitzen de bell nou un campament d'estiu, entre els dies 1 i 15 de juliol.

Façana

Els nous inquilins de l'Ajuntament es trobaran la casa de la vila amb la cara rentada. Si per dins les coses

de moment segueixen igual, al manco la imatge exterior ha millorat de forma evident, encara que algun detall (el rètol, per exemple) ens sembla de gust més que dubtós. Les palmeres de l'entrada fan molta planta.

Breus

- L'escola de s'Auba ha estat escollida, entre 400 de tota Espanya, per fer una enquesta sobre el seu funcionament, concretament pel que fa a l'ensenyament a segon i sisè curs. L'enquesta la realitza l'Institut Nacional de Qualitat i Avaluació.

- L'aigua de la depuradora de Canyamel, emprada per regar a alguna possessió d'aquella zona, així com en el camp de golf, sembla haver estat la causant de la pèrdua d'un camp d'alfalç. La causa caldria cercar-la en la minva del control sobre el funcionament de les depuradores per part de l'Ibisan.

- Amau Serra fou un dels dos guanyadors, dins la seva categoria, d'un concurs de dibuix escolar sobre el tema "El paisatge que t'envolta", promogut per la Direcció General de Medi Ambient.

- El 31 de desembre de 1994 érem 7.037 habitants a Capdepera, davant els 5.399 de l'any 1986. Això suposa un dels creixements més forts d'entre tots els municipis de l'illa durant el període esmentat. Capdepera, per població, és el municipi número 15 dels 53 de Mallorca.

- Devora la plaça dels Pins ara hi tendrem la plaça dels Garrovers. Si cercàveu nom...

- El 2 de juny, en el Teatre Municipal, els alumnes del taller de teatre de l'escola de s'Alzinar representaren l'obra "En Joan de l'os". Climent Alzina i Cati Vicenç els han dirigit durant tot el curs i aquest ha estat el resultat visible de la seva tasca.

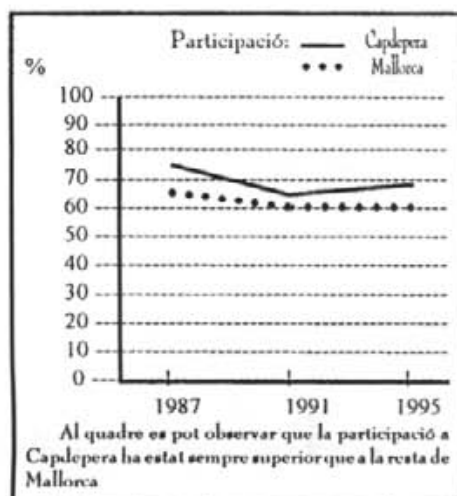
- S'ha publicat la guia blava del Llevant, amb informació dels municipis d'aquesta zona de Mallorca. L'obra, redactada en castellà, alemany, anglès i francès (per què no en català?), recull dades de comunicacions, empreses, telèfons, entitats bancàries i de serveis, etc.

- El 26 de maig, darrer dia de campanya electoral, els carrers de Capdepera ens recordaren la festa de Sant Antoni. Només hi mancaren els foguerons i els dimonis.

Eleccions locals i autonòmiques 1995

El 28 de maig, tots els habitants censats de Capdepera, Cala Rajada, Canyamell, Font de Sa Cala i Sa Mesquida, estaven convidats a participar en la tria dels tretze regidors que formaran el nou consistori. Aquests regidors, i el nou batlle, acabaran el seu mandat cap al final d'aquest segle, apropant-se al mític any 2000 com a màxims responsables de la política local.

La campanya electoral resultà ben animada, amb un ample desplegament publicitari, amb la intenció de convèncer la població que l'opció pròpia era la millor. Es pot dir, però, que (al contrari que a nivell estatal i autonòmic) no es perderen les formes i la qualificació més adient seria la de campanya neta. Per doble motiu: d'una banda, es respectaren les persones, i de l'altra es respectaren els espais reservats per a la propaganda lectoral, per bé que també es pot dir que aquestes han estat les eleccions de les pancartes (n'hi ha hagudes més que mai). A més, es pot comentar la tendència a l'abandó del clàssic miting com a presentació de programa -només el PP en va fer un- en favor d'actes més lúdics en el carrer, amb sopar o refresc inclosos.

Així mateix, volem significar el paper fonamental jugat pels mitjans de comunicació local. "Cap Vermell" oferí informació a bastament, amb declaracions de tots els grups polítics (excepte de C.B.). "Capdepera Ràdio", per la seva part, brindà els seus micròfons a totes les candidatures, que es pogueren esplaia a gust.

Tornant a la jornada en qüestió, diguem que hi havia 5.106 electors convocats, això és, 591 electors més que no en el 1991.

D'aquests, exerciren el seu dret al vot un total de 3.535, quant a les eleccions locals, i això significa una participació de més del 69%. Quant a les autonòmiques, votaren 3.472 persones, cosa que significa un 68% llarg. Aquestes xifres es poden considerar altes, ja que la mitjana de participació de tota Mallorca es troba al voltant del 60%.

Com a conclusions generals, cal dir que el PSOE és el gran guanyador d'aquestes eleccions, a nivell local, passant d'un 24'3% dels vots en el 91, al 33% d'ara, cosa que li ha permès aconseguir un regidor més. El PP, per la seva banda, també augmenta considerablement, passant d'un 16% dels vots en el 91, a un 24'6% a les passades eleccions, cosa que significa passar a tenir tres regidors, quan fins ara només en tenia dos. UCAP, per la seva banda, baixa lleugerament la seva quota, passant del 29% al 25'3%, cosa que, el permet mantenir els quatre regidors que ja tenia. La resta de formacions han vist disminuït el nombre de vots aconseguits i, consegüentment, els percentatges respectius. Així, el PSM baixa d'un 11% al 6'5%, mantenint, no obstant, el seu regidor. EU passa del 9% al 5'2% i CB baixa del 8'5% al 3'2%, cosa que suposa, per a aquests dos partits, la pèrdua de la seva representació.

Així doncs, aquesta és la distribució de vots i regidors:

PSOE	1.168 vots	5 regidors
UCAP	897 "	4 "
PP	871 "	3 "
PSM	231 "	1 "
EU	186 "	- "
CB	136 "	- "

Aquesta distribució de regidors suposa que el PSOE, encara que hagi estat la llista més votada i haver millorat els seus resultats, tindrà més difícil aconseguir la batlia. Sembla que l'enteniment entre el PP i UCAP és un fet i que d'aquestes dues formacions en sortirà el batlle. Tothom parla d'en Joan Pascual, encara que, a l'hora d'elaborar aquest informe, seguien les negociacions per tal d'arribar a un pacte per a la propera legislatura. El que queda clar és que el batlle ho serà en funció d'uns pactes imprescindibles, donat que cap dels partits té majoria suficient per a governar en solitari.

Per taules, el major pes específic el té la de la Casa del Mar, amb 1.236 vots escrutats, però no resulta decisiu, tota vegada que els tres partits majoritaris (PSOE, UCAP i PP) obtenen un nombre de vots molt semblant. El sector oest de Cala Rajada (Nereides), és lleugerament favorable a les opcions de centre-dreta, mentre que les taules de Capdepera es decanten clarament cap al PSOE.

Per partits, el PSOE obté els millors resultats a Vila Roja, amb un 45% dels vots emesos, i a Vila Nova, amb un 37%. En el sector oest de Cala Rajada, és on té menys seguidors, ja que només el votaren un 23% d'electors. UCAP obté el major nombre de vots a la Casa del Mar, però és a Nereides on treu el millor percentatge, un 32%; el pitjor resultat d'aquest partit correspon a Vila Roja, amb un 18%. El PP, per la seva part, obté uns resultats més o manco homogenis, al voltant del 24%, oscil·lant entre el 28% de la Casa del Mar i el 19% de Vila Roja.

Els altres partits presenten percentatges molt més baixos, no arribant al 10% cap d'ells. Així, el PSM obté el seu millor resultat a Vila Roja, 7'4%, i el pitjor a Vila Nova, amb un 6%. CB, es situa al voltant del 4%, essent el millor resultat obtingut el de Nereides i el pitjor el de Vila Roja. EU, finalment, obté el major nombre de vots a la Casa del Mar i a la resta de col·legis a penes si supera el 4%.

Conèixer d'on vénen i a on van els vots és molt complicat, però hi ha alguns aspectes generals que s'han de tenir en compte per a la interpretació dels resultats:

- Hi ha una concentració de vots, al voltant de tres partits. PSOE, UCAP i PP n'arreglen un 82%. Els partits que pitjor parats en surten, de la batalla electoral, són els que han donat suport al PSOE durant la passada legislatura.

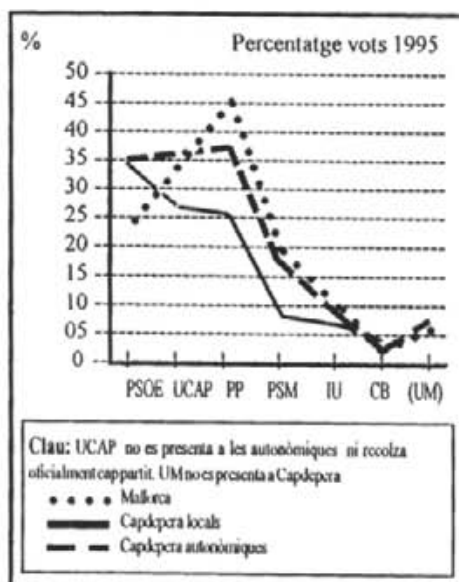
- UCAP sembla mantenir un vot estable (augmenten 18 vots i baixen lleugerament en percentatge).

- PP i PSOE es reparteixen la major part de l'electorat nou i,

a més, se'n duen part de l'electorat de PSM, EU i CB.

Segurament hi ha altres factors a considerar (per exemple, el PP captaria part de l'electorat d'UCAP i aquest darrer partit els treu del PSM i dels nous votants), però aquests ens semblen els més significatius.

Si considerem a PP, UCAP i CB com a partits de centre-dreta, veim que aquest obtenen un total de 1.904 vots, cosa que representa el 53'8% del total. L'esquerra, per la seva banda (PSOE, PSM i EU), obté 1.585 vots, és a dir un 44'8%. Això indica que el centre-dreta es recupera de la tendència a la baixa que es manifestà en el 91, per bé que el diferencial entre els dos blocs es continua apropant.

Partits	Cala Rajada		Capdepera		Total	%
	Casa del Mar	Nereides	Teatre	Sitjar		
PSOE	347	165	324	332	1164	32,9
UCAP	325	225	217	130	897	25,3
PP	333	203	193	142	871	24,6
PSM	76	48	53	54	231	6,5
EU	86	21	41	38	186	5,2
CB	54	32	31	19	136	3,8

LES ENQUESTES:

A nivell local no han encertat gaire, gens ni mica. A més, m'afegesc a la idea dels qui pensen que, lluny d'informar als possibles electors, estan destinades a condicionar la campanya o participar-ne com un element més, en benefici de l'opció majoritària. Ja veis el que ha passat a Capdepera, alguns partits han sofert un desencís per creure massa en les enquestes, i d'altres encara no es creuen el número de vots rebuts

Respecte a les eleccions autonòmiques, com ve essent habitual, els millors resultats són per al PP, que obté un 36'7% dels vots, essent el partit més votat a Capdepera (enfara però de la mitja de Mallorca, que es troba en el 44'5%). El PSOE és, amb un 34'6%, percentatge molt superior al 22'8% del total de l'illa. El PSM, igual que el PP, obté millors resultats a les autonòmiques que no a les locals, arribant a un 10'7%, prop del 13'3% de Mallorca i erigint-se en la tercera força del poble. UM, per la seva banda, se'n duu un 6'4% dels vots, percentatge superior a la mitja de Mallorca.

Aquestes dades fan pensar que el vot local de UCAP és bàsicament del PP (però no exclusiu) a les autonòmiques. Sembla que les populars són incapaces de desplaçar els independents com a opció de centre-dreta a nivell local malgrat acursin diferències (només els separen 26 vots).

Cap Vermell

28 de maig: Matemàtica electoral

El poble de Capdepera i Cala Rajada, suficientment madur i responsable com per saber destriar allò que realment li convé ha dit la seva.

No ha fet que la llista més votada fos la d'UCAP, ni ha concedit quatre o cinc regidors al PP, ni ha millorat els resultats anteriors del PSM, ni la travessa d'EU els farà mil·lionaris.

Per primera vegada a unes municipals dos partits es queden fora del nou consistori.

Tot i haver sobrepassat els mil vots, el rècord l'obstanta la UCD, l'any 79, amb un 34,98 per cent dels sufragis.

La participació ha estat d'un 69 per cent, recordant que a les anteriors acudi a exercir el dret de vot el 66,4 per cent i, encara a l'any 1987 votà un 73,2 per cent.

1 Antonio Muntaner	1.167	7 Clemente Alzina	389
2 Juan Pascual	897	8 Joan B Bonnin	299
3 Juan Llull	871	9 Maria L Abril	292
4 Fernando Peñalver	583	10 M M Maldonado	290
5 José Gallego	448	11 Gregorio Molina	233
6 Juan Flaquer	435	12 Felip Esteva	231
		13 Juan Fernández	224

RANKING

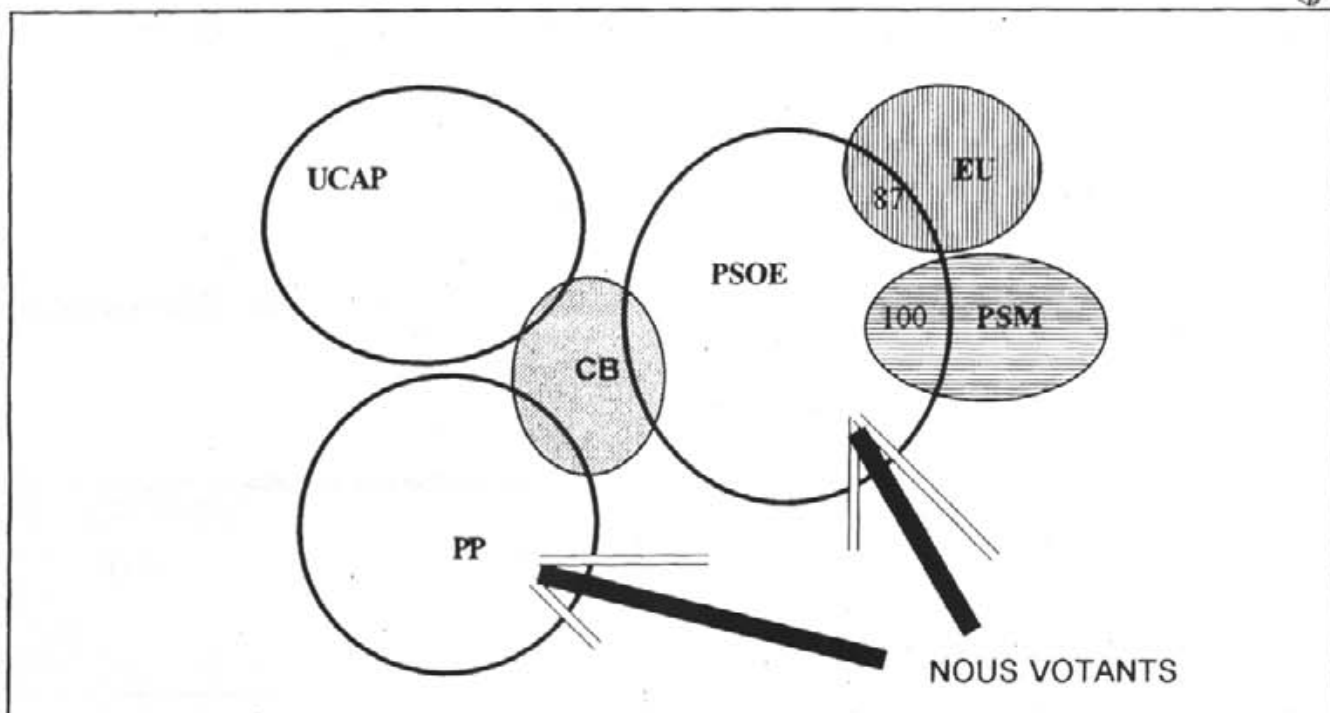
	vots 95	%	vots 91	%
PSOE	1.167	33,46	716	24,3
EU	185	5,3	272	9,24
PSM	231	6,62	331	11,2
PP	871	24,97	487	16,5
CB	136	3,9	256	3,9
UCAP	897	25,72	879	25,72
	<u>3.487</u>	100	<u>2.941</u>	100

Resultats electorals del 28 de maig de 1995 a Capdepera

D'on ve? A on va el vot? Acceptant el principi d'afinitat arribam a les conclusions següents: Els vots que perden el PSM i EU els guanya el PSOE. Els que abandonen CB es reparteixen entre el PP i PSOE, majoritàriament, i un reste acudeix a UCAP. Els 546 nous votants, fruit de l'ampliació del cens, beneficien sobremanera al PSOE i al PP.

La intersecció del conjunt $PSOE \cap EU$ té, tal com es pot veure al diagrama de Venn, 87 elements. La intersecció $PSOE \cap PSM$ està composta per 100 elements comuns. La quantificació de l'intersecció de CB amb els partits més votats és mala de quantificar.

UCAP, PP i PSOE són conjunts disjunts, el conjunt format per $UCAP \cap PP \cap PSOE$ és igual al conjunt buit.

A l'ensembl que les locals es celebraren eleccions provincials al Parlament autonòmic. La diferència més gran entre els resultats de les dues urnes és de 404 vots i correspon al PP. Pot ésser interpretat com un potencial

	vots	diferència
PSOE	1.204	+ 47
PP	1.275	+ 404
PSM	372	+ 141
UM	231	
EU	205	+ 20
CB	40	- 96
EVIB	54	
ERC	7	
ASI	6	
MV-NPS	4	
PIE	2	
PRB	3	
FE-JONS	-	

TOTAL 3.403

Resultats electorals al Parlament

de creixement de cara a les properes municipals? El PSM obté 128 vots més que a les eleccions del 91 i perd a l'Ajuntament 141 votants. La diferència negativa de CB és del tot lògica. El PSOE practica iguala els resultats a les dues eleccions. Si, per afinitat, els electors d'UCAP voten UM, han perdut 666 vots, recordam que UIM, al 91, obtingué 555 paperetes.

Dels partits que no tenen representació al municipi únicament senyalar els vots obtinguts pels VERDS, 23 més que a les anteriors autonòmiques.

	AJUNTAMENT	PARLAMENT	TOTAL
DRETES	1.768	1.561	3.329
ESQUERRES	1.583	1.842	3.425

Orientació ideològica dels votants

La jornada electoral no pogué ésser més tranquil·la, cap novetat al front electoral. Cap Vermell

EN COS DE CAMISA

Molt s'ha escrit sobre la naturalesa. Ja els sofistes intentaren distingir entre la naturalesa de les coses i la seva convenció. Aristòtil embullà l'assumpte però no en tragué aigua clara. Sant Tomàs va donar quatre definicions de naturalesa. Sant Agustí arribà a dir que la naturalesa és una gràcia comuna i universal. És la naturalesa intel·ligible o sensible? Molt s'ha discutit sobre les relacions naturalesa-cultura, naturalesa-llibertat, naturalesa-esperit, naturalesa-treball, etc. sense arribar a cap acord. S'ha contraposat la visió teològica de naturalesa a la cosmològica sense resultat visible. A la fi és arribat el dia en què sabem, sense possibilitat d'error, què és la naturalesa: un abocador de fums incontrolat.

Vos recomanem...

..... No refiar de les enquestes, erren una i altra vegada... són molts els qui pensen que es tracta d'un element més de propaganda electoral.

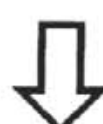
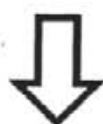
... No oblidar que 5, 4, 3 i 1 sumen tretze.

..... Llegir "Gràcies per la propina" del valencià Ferran Torrent (Edt. Columna), obra guanyadora del darrer, i pol·lèmic, Premi Sant Jordi de novel·la.

..... Escoltar "La caixa que puja i baixa" de LAX'NBUSTO i "Anuats" del vilafranquer Tomeu Penya. Per cert al concert-presentació a Ciutat, de l'esmentat disc actuà na Marisa Rojas. Fer una volteta pel passeig marítim i gaudir de les bones temperatures i el moviment de gent.

..... No oblidar que **HISIENDA SOM TOTS.. els qui pagam**

ESQUEMA DE LA PROPOSTA DE GOVERNAMENT DEL MUNICIPI PRESENTADA PEL ARBITRISTA GREGORI REXACH CAÑAVATE

PSOE (població)

Antoni J. Muntaner Pomar (batle)
Batle-Portaveu Consistori Municipal
Relacions ciutadanes
Obres Públiques i vivenda

Fernando Peñalver Vico
Policia, Seguretat ciutadana i
circulació

Clement Alzina Terrassa
Participació ciutadana, Festes i Associacions

Laura Abril Herrera
Oficina de contractació i de
defensa del treballador

Gregorio Molina Paniagua
Joventut

UCAP (medis)

Joan Pascual Amorós (empresari)
Batle executiu, Coordinador general,
Personal, Recursos humans

Pep Gallego Mendez
Cultura i associacions

Joan Baltassar Bonnin Moya
Hisenda, Contractació, Nòmines, Funcionaris

Joan Fernandez Espiritusanto
Esports i relacions amb Cala Rajada

PP (economia)

Joan Lluís Massanet (gestor)
Batle Econòmic, recursos públics, Turisme

Joan Flaquer Riutort
Relacions exteriors, Subvencions

Maria Magdalena Maldonado Ferrer
Sanitat, escoles i Acció Social

OPOSICIÓ

PSM

Felip Esteva Castro
Medi Ambient, Urbanisme i Manteniment

Hi ha coses que són genuïnament mallorquines

Sa sobrasada, es camaiot, ets amaters florits, el castellano, es rebosillo, Lluc, es frit de freixura, es porc negre, en Cañellas, sa sibil·la, s'operació "barco", la Seu, destroçar es litoral, es consells insulars, es palo, s'article salat, es turistes, es trampó, es moros, Gesa, i es

VATUES !

CONVERSA AMB...

Els Fletaires d'Aragó

Volgué la casualitat que ens trobessim a Barcelona amb els Fletaires d'Aragó, grup artístic-vocal de grat record a Cala Rajada en motiu de la seva presència a les festes del Carme. Actuació que es repetirà aquest estiu en el marc incomparable de l'explanada del moll, amb ocasió, com no, de les dites festes.

Els Fletaires actuen, amb èxit, a una sala barcelonina, on mostren el seu repertori original, mescla de noves versions de temes antics, noves composicions i els darrers experiments musicals fruit de les seves llargues estades als països nòrdics, on són molt coneguts i més valorats.

Hem parlat amb Mingorance, el Morri i Pruden Beltrana, a un bar a prop del remodelat moll de la Fusta de la ciutat comtal, sobre el diví i l'humà. Ara vos n'ofereim un resum, per anar entrant en olivetes, mentre sesperam la seva actuació al port pesquer del municipi de Capdepera.

Des de la darrera actuació a Cala Rajada, heu viscut un munt d'experiències musicals, les podrieu resumir per als lectors de Cap Vermell
Com explicau el vostre èxit a llocs tan freds?

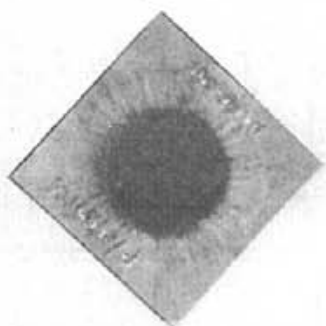
-Mingorance: Les llargues estades a Finlàndia, Suècia i Dinamarca i fins i tot a Ólafsvik, on hi tenim una mena de quarter general d'hivern, ens ha posat en contacte amb les músiques autòctones d'aquests llocs que hem incorporat al nostre repertori, fusionant-les, és clar, amb la nostra manera de fer música.

-Pruden: Es difícil explicar la acogida que nos dispensan en el norte de Europa. Yo acudí la primera vez interesado por el jazz que se hacía en Suecia, ya se que suena raro que alguien pueda estar interesado en jazz sueco; pero siempre me ha gustado el jazz interpretado por blancos. Allí actué con distintas formaciones y aprendí nuevas formas de hacer música. Al montar el grupo, y gracias a los contactos que tenía, fuimos a actuar allí y parece ser que con cierto éxito.

-Mingorance: L'evolució d'aquests darrers anys ha seguit dues vessants, per una banda hem rebut influències de la música finlandesa, sobretot; i d'altra banda hem seguit aprofundint en el tipus de música que veniem fent de sempre.

-Morri: De fet, als nostres concerts hi ha dues parts ben diferenciades, una dedicada a la música de sempre on es pot veure la nostra evolució des dels orígens i, la segona part dedicada als experiments amb músiques nòrdiques, tant folklòriques com d'autors i compositors actuals.

-Pruden: Actualmente, a los conciertos los dividimos en tres partes, además de las que ha mencionado Morri, al final improvisamos sobre los temas más conocidos por el público, incluso, a veces, llevados por el calor del momento machacamos piezas clásicas de jazz, blues o rock.

El temple parroquial de Sant Bartomeu de Capdepera(II) El Pare Miquel Ferrer

Miquel Ferrer Bauçà va néixer a Ciutat de Mallorca el 20 de novembre de 1770, festa de Sant Fèlix de Valois. D'al.lot cursà humanitats i filosofia a la Universitat Literària de Mallorca. Als quinze anys guanyà una beca, per oposició, al Seminari Conciliar de Sant Pere de Ciutat. Als deu anys ingressà a l'orde religiosa dels Trinitaris. Als vint anys vestí l'hàbit trinitari en el convent del Sant Esperit (actualment, Sant Felip Neri). Comptava vint-i-cinc anys quan el nomenaren catedràtic de filosofia lul.liana a la Universitat de Mallorca, càrrec que ocupà fins l'any 1816. En el convent exercí els càrrecs de ministre o superior i de Mestre de Novicis.

El 1809 fundà a Felanitx la Congregació de Germanes Terciàries Trinitàries, per a les quals va escriure una regla. Actualment, la congregació es troba estesa per diverses províncies d'Espanya i per Amèrica.

El Pare Ferrer va ser un escriptor molt conegut i popular en la seva època. La seva producció literària encara resta dispersa i, en molt de casos, inèdita; en gran part està escrita en català, sense cap pretensió culta ni restauradora i reflecteix la riquesa lèxica de la llengua col·loquial de Mallorca. El seu estil és cadètic, instintiu, d'una sintaxi, en molts de passatges, gairebé indesxifrabla. Joaquim Maria Bover enumera 43 obres impreses (tres d'elles en llatí) i 19 manuscrits. Al marge de les de caràcter filosòfic o teològic, relacionades amb la seva activitat docent, constitueixen un grup important les pietoses i els devocionaris populars. Publicà diversos "Novenaris i Trisagis" i obres tan característiques com els "Evangelis dels diumenges i festes en què no se pot treballar" (1847) o les "Persuasions an es moribundos, perquè se conformen en sa voluntat de Déu".

El Pare Ferrer era absolutista, antiliberal i lluitava en contra de la Constitució de 1812. Aquesta tasca política la desenvolupà mitjançant la publicació de fulletons i l'edició de tres periòdics: "Diari de Buja", del qual sortiren devuit números entre 1812 i 1813; després, el "Nou Diari de Buja", del que se'n publicaren catorze números a l'any 1813; i, finalment, dos números de "Lluna Patriòtica Mallorquina" (1813). L'any 1822, durant el trienni

liberal, va publicar un fulletó titolat "Espíritu y Bondad, pero mal uso de la Constitución", pel qual fou detingut i processat, perquè les autoritats consideraren subversiva aquella publicació.

També va participar activament en la lluita política. Quan el 1814 s'abolí la Constitució, encapçalà les multituds i recorregué els carrers de Ciutat damunt un carro amb un fogó i un receptacle de fang que tenia forma de capell de copa invertit. Visitava les cases per a recollir la documentació dels dirigents constitucionals i els exemplars de la Constitució, per tirar-los dins aquells receptacle que simulava un excusat. Segons en Miquel dels Sants Oliver, "en el Diari de Buja jugava amb les paraules més grosseres, rivalitzava amb en Quevedo en qüestió de banyes, insultava, treia mals noms; si li contestaven es defensava argumentant que a mala llengua ningú li guanyava. Aquest fou el comportament d'un home que havia compost més de cinquanta opuscles teològics, ascètics i morals". Afegeix que "si fos possible borrar de la vida d'aquell catedràtic de filosofia lul.liana el període comprès entre 1811 i 1814, quedaria en la memòria com un religiós exemplar" (1).

El tret més important de la biografia del pare trinitari Miquel Ferrer fou l'activitat evangelitzadora, a la qual es dedicà durant seixanta-set anys. Aconsellava resar constantment, obrar sense interrupció, com aprendre, ensenyar i ajudar, perquè les bones obres suposen fe, esperança i caritat. Sense obres la fe és morta, l'esperança és temerària i la caritat ociosa i nul·la. Era un home dinàmic, que no entenia com es podia estar mans creuades en el convent, quan era necessari estendre la fe en la Santíssima Trinitat, i va predicar a quasi tots els pobles de Mallorca. Comprava quadres que representaven la Trinitat, la Verge del Remei i els patriarques fundadors de l'Orde Trinitari: Sant Joan de Mata i Sant Fèlix de Valois, que després regalava a les parròquies on predicava: Deià, Montuïri, Capdepera, Artà, Petra, Santa Margalida, Alqueria Blanca, Sant Nicolau, Lluçmajor i Campanet, entre d'altres. Col·laborà econòmicament en la construcció de les esglésies de la Misericòrida i Sa Vileta, a més de la de Capdepera.

El pare Miquel Ferrer coneixia aquestes contrades perquè el seu pare era nadiu d'Artà i de tant en tant venia a fer sermons i novenaris. Seria en una d'aquestes visites quan, per iniciativa del pare Gabriel Ferrer, que estaria assabentat de la infadigable labor del pare trinitari, s'aconsegüí el ferm compromís de col·laboració en la construcció del nou temple de Capdepera. El dia 6 d'agost de 1830 posava la primera pedra, fet que explicita la confiança i reconeixement del poble de Capdepera en la persona i obra de Miquel Ferrer.

Durant uns vint anys es comptà amb les seves aportacions econòmiques i materials: quadres, retaules i escultures, entre d'altres. Segons el prevere Melcior Lull "els donatius sumen, en conjunt, quantitats considerables".

Amb motiu de l'exclaustració dels religiosos decretada pel Govern l'any 1835, els PP. Trinitaris Calçats hagueren d'abandonar el seu convent del Sant Esperit, on residia el Pare Ferrer. Aleshores anà a residir a La Vileta, on morí dia 6 de gener de 1857, als 87 anys. El seu cadàver va romandre exposat durant vuit dies a l'església, i la desfilada de gent va ser contínua; molts persones li tallaven trossets de l'hàbit, com si fossin relíquies, de tal manera que abans d'enterrar-lo li hagueren de posar un nou hàbit (2).

Josep Terrassa

De este conocimiento esperanza y amor que debe tener todo Cristiano, viene a quel gusto especial y voluntad pronta de executar todo lo que redunde en mayor gloria de las tres Personas Divinas. Y este es la devocion que han tenido muchos Santos, y la que quisieramos persuadir a todos los Fieles. Quien no reconoce una aficion particular a este Misterio en el Padre S. Juan de Mata? Su Religion su Regla propia, y sus Hijos, todo quiere que se llame de la Santa Trinidad. En nombre de este Misterio empieza su Santa Regla. Mandando que todas las Iglesias que tienen sus Hijos se inicien de la Santa Trinidad. Y dispone que quando adquirieren sus Religiosos no solo

(1) "Mallorca durant la primera revolució" (vol. III, pàgs. 513-514). Lluís Ripoll, editor. Palma 1982.

(2) Caldentey Cantallops, Rafel. "Diari de Mallorca", 6-9-62.

Bibliografia:

- "El Pare Miquel Ferrer i Sa Vileta". Francesc Salleras i Juan. Col·lecció Jovellanos, 2. Ciutat de Mallorca, 1982.

- "Cuadernos de historia y espiritualidad", editat per Trinitaris de Mallorca. Vol. 2. Palma 1988.

- "Gran Enciclopèdia de Mallorca". Joan Mas Vives. Vol. 5, pàgs. 274-275.

Aclariment

A l'article publicat en el mes de febrer, CAP VERMELL n° 161, deia que el pare del trinitari Miquel Ferrer Bauçà, ànima impulsora de la construcció del temple parroquial, era nadiu d'Artà sense especificar si es referia al poble o al municipi. A un llibre del prestigiós historiador de Felanitx Pere Xamena Fiol, (*Religiosos trinitaris de Mallorca*. Palma de Mallorca 1980, editorial Miramar), s'especifica que Miquel Ferrer Font era natural de Capdepera (Arxiu Diocesà. *Llibre de Baptismes* de la parròquia de Sta Eulàlia, 1768-1773, foli 127). Aquest aclariment permet comprendre l'interès i esforços de Miquel Ferrer per edificar un nou temple a Capdepera.

La mar, les algues ... i jo

*El present el vivim cada moment
del futur, part en viurem
més al passat, mai no hi tornarem.*

Quan passeig per la vorera del mar o m'assec sobre les roques a contemplar-la, ella m'ignora, ja no ens compenetrar, ni ens parlem com abans, llavors érem sols, més amics, ens compreníem, jo entenia els seus poemes, de versos que rimaven:

*I ulls clucs endevinar podia
quan els seus llavis movia
i d'on me parlava.
Si era de sa Cala, d'es Carregador
de sa Pedruscada o de S'Entredor.
I la mar sabia
perquè m'entenia
per què jo patia
o gaudia d'amor.*

Crec que ningú pot ignorar que des de fa poc més de tres dècades, empesos tal volta per les circumstàncies, hem viscut un canvi brutal, aclaparador; llavors es menjava de la terra, ara ens menjam la terra (valgui l'expressió).

A Capdepera el camp produïa poca palla però tenim l'avantatge d'estar situats a prop del mar; l'alga era un element bàsic per posar jaç al bestiar i aquest podia descansar bé i més fresc a l'estiu; més tard aquesta alga aniria convertint-se en fens de primera qualitat. També amb alga es solia cobrir l'era en haver acabat les messes del batre, la preservava del sol i les inclemències del hivern. A ca nostra em posàvem un gruix d'un forc damunt les patates que guardàvem dins el graner per mantenir-les més fresques.

Record quan va sortir un ordre que per treure alga s'havia de sol·licitar un permís a Marina. Quan tenia setze anys, el meu pare m'envià a l'hotel Cortijo on aleshores hi vivia hostejat el contramestre del port de cala Rajada i em va expedir el permís. Ara l'hotel ja no hi és.

La foto té vuitanta-set anys, ells són: Antoni Calafat (Caraco) i els seus fills Joan i Lluçà; estan sobre la platja de cala Rajada, just al costat d'on aleshores era ca seva.

A quasi totes les cales, la mar treia alga; si bé a unes era de millor qualitat que a altres; les més abundoses eren: sa Cala, es Carregador, caló d'es Beato, caló d'es Frares, caló de n'Aguait, sa Pedruscada, cala Agulla (S'Entrador, Agulló i Covasses). També record haver-hi vist, i he sentit contar, que a cala Rajada a vegades les ovelles del Coll d'Os s'estejaven damunt l'alga.

A cala Mesquida i sa Gola (Canyamel) sols anàvem a carregar-hi els de les possessions, veïns confrontants i qualque artanenc.

Quan hi ha maragassa o embat fort és el moment que, segons els vents i les corrents, el

mar treu alga o la s'emporta; quan la treu forma com un cintell, més o menys gruixat, just a la partió entre la mar i la platja, era el moment que els foravilers anàvem a cercar-ne, carregaven el carro i cap a casa; altres feien un caramull on l'aigua no hi arribava, llavors ja es traginaria quan cauria millor. Si l'alga escassejava molta gent no esperava que la mar la tiràs fora, s'arromangaven els calçons o amb calçons de davall es remullaven i anaven treient-la tota banyada, que, per cert, era ben feixuga. Quan tenien la carretada a punt era necessari que el traginer ajudàs a la bístia a pujar la càrrega.

A vegades coincidien a la mateixa cala foravilers i puaters i mentre uns treien l'alga a carregador, els altres anaven estenent i col·locant els boverons dins l'aigua per després espolsar el pu dins una senalla puatera.

Els ormejos per treure alga, a més del carro, eren senzills: una senalla gran, un càvec o una forca i, segons a quins llocs, es feia un bastiment per no haver de caminar tant i pujar l'alga amb una corriola.

M'agradava anar a fer aquella feina encara que fos molt feixuga, la mar m'encisava; solia berenar o descansar sobre les roques i allà donava llonga al temps. M'intrigava contemplar-la solitària, misteriosa i tan poderosa; noble i generosa uns cops i, tot seguit, gelosa, traïdora i castigosa.

Sí! Aquella mar encara incorrupte alimentava, en salomònica saviesa, els meus sentits, l'aroma sa que em traspuava, la frescor de l'aigua acariciant-me els peus descalços, el sabor dels esquitxos salobrosos quan l'ona rompia sobre els esculls, el so interminable i inigualable d'una eterna partitura i l'encant de ballerines ones dançant al ritme de cada melodia.

*Oh bella mar! Te admirat tantes vegades,
uns pics serena, altres nerviosa
i altres quan t'aixeques bravosa
i la set dels cocons sacies amb onades.*

Miquel Lliteres Garau "Catoi"

El temps, el nostre temps.

per Joan Espiritusanto

Aquest mes de maig, conegut també pel del jove a cavall portant un falcó a les mans, ha seguit les normes regulars del que sol ésser aquest mes. Per tant, tenguérem pujada de temperatures i moltes hores de sol. Aquestes temperatures, però, baixaren sensiblement entre els dies 11 i 14, dies coneguts com "sants de gel".

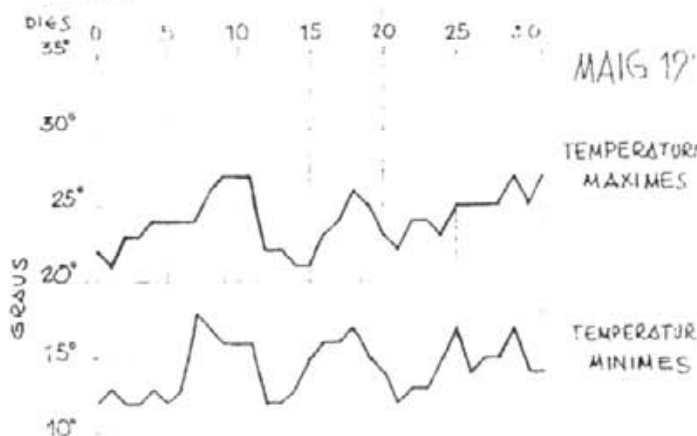
I continuà sense ploure. De les set vegades que acudírem a mesurar, sis d'elles trobàrem el pluviòmetre sec. Els dies de pluja inapreciable corresponen als dies 8, 11, 15, 21, 30 i 31. La màxima del mes, amb 0'3 l/m² fou el dia 18. Davant aquesta perspectiva no ens estrany que el "Móstoles" continuï amb el seu propòsit de voler reparar la forta sequera que patim.

Els vents bufaren de diferents indrets. El dia de major pluja, venia del tercer quadrant.

Les temperatures màximes tenguéren una mitjana de 23°. Les mínimes de les màximes es situaren al voltant dels 21°, els dies 1, 14 i 15, essent els de més calor el dia 10 i el final de mes.

Les mínimes tenguéren una mitjana de 14°, arribant als 12° en distintes ocasions, com es pot veure en el gràfic. La màxima de les mínimes correspon al dia 7 amb 18°.

Les temperatures d'aquest maig no han estat tan estables com les del passat abril. Notau la davallada a partir de dia 11. Són els dies que corresponen als ja esmentats "sants de gel"; després, la recuperació del dia 18 constitueix l'estiu de les roses".

Per allà dalt hi ha hagut moviments dignes de menció. El dia 10 es produí un eclipsi anular de sol, visible parcialment en el nostre país. Començà a les 14 h. 12', i acabà a les 20 h. 11'. Un eclipsi parcial de lluna es produí el dia 24, fora del nostre abast visual.

Esper que quan surti a la llum aquest article ja tendreu a casa les plantes medicinals que creixen dins el nostre terme, ja que ens ajudaran a aliviar-vos d'aquestes indisposicions que de tant en tant ens persegueixen.

ANAR DE COMPRES A CIUTAT (2)

Maria.- A Ciutat hi ha uns casinos on hi poden anar ses dones i ets homes ho troben normal, els diuen cafeteries. A Ciutat ses dones s'ho passen bomba i qualcuna hi queda fins que tanquen. Vos imaginau que aquí ses dones anassin es vespres a es casinos?

Beleta.- Ses dones de ciutat no fan feina. En ser-hi, si coneixem qualche dependent o aplegam qualche soldat, podem anar a fer una volta p'es moll o a assure'ns a un banc darrera una ramellera.

Joana.- Te dic, Beleta, te dic que si anam de compres t'hauem de fermar... t'ahurem de fermar amb sos soldats i mariners!

Beleta.- Què punyetes dius de fermar? deixau-me fer d'una vegada. Meam si n'aplegaré un d'home que tiri d'esquena.

hem d'anar a veure lo que mos dius. Quina marxa agafarem!

Joana.- I tu, que et penses que en aquests llocs deixen entrar a qualsevol? Per entrar-hi han d'esser senyors en amunt.

Beleta.- Ala! Ja ha xerrat sa superiora, sor Espenya Festes ja ha dit sa seva. Escolta, si no t'agrada anar per vila te n'aniràs a jeure amb ses gallines i na Maria i jo anirem de marxa tota sa nit. No en faltaria d'altra! Mira-te-la a aquesta ruada, amb so xerrar pareixes sa tia de can Ronsero.

Maria.- Beleta calla, que si vos barellau no partirem. Ho sents Joana? En es "night clubs" hi ha dies que no paguen entrada i si vas ben arreglada et deixen

Maria.- No, i també hi ha unes cotxeries grans, on hi caben tots es carros d'es poble, molt ben arreglades, amb molts de llums de colorins que s'encenen i apaguen i una orquestra que toca tota sa nit i sa gent balla i balla i s'aferren amb gent que no havien vist mai.

Beleta.- Uro!, Idò hem de quedar un parell de dies per Ciutat, tot no ho podem veure només amb un vespre.

Joana.- No facis tanta de via que es doblers els perdrem de vista amb un no-res.

Beleta.- Jo me'n fot de comprar o no comprar, si podem

entrar, però en esser dedins te fan beure tant si vols com si no vols, i d'un tassó de gasosa et fan pagar lo mateix que si vas a una fonda a sopar.

Beleta.- Idò no beurem i tot arreglat. Què es pensen aquests de Ciutat, que no sabem voltar es pal? Els fotrem bé.

Maria.- És que si no beus te mostren es portal d'es carrer a davant tothom. I tenen un portalà que pareix que va disfressat, amb tants de parfalans i roba vermella que du. Noltros, p'es darrers dies, no mos mudam

tant.

Beleta.- Ja està, jo no em compraré ses sabates a Ciutat, me les compraré a ca'n Llorenç Niu i les hi pagaré fent sanetxos, però en anar a Ciutat vull que me dugueu a una cotxeria d'aquestes que tenen tants de llums de colors que s'apaguen i s'encenen sense aturar-se i on sa gent balla tota sa nit. Ui, quina marxa agafarem!

Joana.- Meam, meam, meam. I que ja sabeu com hem d'anar a ciutat?

Beleta.- No punyetes, això és massa complicat, a mi no m'heu de demanar aquestes coses, es meu cap no està fet per això.

Maria.- Me pareix que no mos queda més remei que partir es divendres dematí amb so tren.

Beleta.- I per ventura a dins es tren ja començarem a lligar. Hem de mirar dins quin vagó hi va es jovent.

Maria.- Això és ben segur, amb so tren sempre hi va una tracalada de soldats. No te'n recordes que en Toni de sa Farinera i en Tomeu de ca's Vicari mos contaven que, quan feien es servei militar, s'ho passaven bomba en es tren?

Beleta.- Sí. I que no era en Tomeu qui mos deia que posà mà a una poblera i que aquesta li digué: *No t'aturis, no t'aturis que es palpar no empenya?*

Joana.- Ara figura't, dir això a en Tomeu, que fora dir-li res ell mateix se n'emprèn igual que una taca d'oli.

Beleta.- Uro! Jo ja fris que sigui dijous per dins Ciutat.

Joana.- Espera't un poc i no frissis tant, partirem es divendres i tu ja parles de dijous.

Maria.- Jo vos he convidades per anar-hi divendres.

Beleta.- Si a més de dur taronges, nispros, cireres i robíols, he de dur una dotzena d'ous per a sa teva padrineta per poder partir dijous, els hi duré i si he d'afegir un paner de moniatos i un pot d'olives trencades no estireu per mi.

Joana.- Bé, però no t'enfilis tant que ja n'hi ha prou si hem de partir es divendres dematí, i ja tendràs temps de remanar sa panera es divendres i dissabte a vespre.

Maria.- Jo, es dijous, el tenc ben complet entre fer es menjar, salzir un parell de coses i a lo darrer em vull rentar per tot, entraré sa tina en es meu "cuarto", encalentiré aigua i faré bugada per tots es racons.

Ai! per Ciutat veurem tants de joves, si dijous en tengués un que m'ajudes a rentar-me s'esquena... No vos mal penseu que ho dic perquè així no cauria aigua per defora sa tina i jo quedaria ben neta.

Beleta.- No me'n parlis, Maria, que jo també el faria ensabonar per tot es meu cos. Quina gustada!

Joana.- És que no ho havia vist mai, tornaré loca amb voltros dues, en lloc de mostradors i vestits nous només pensau amb so jovent.

Beleta.- En què vols que pensem?

Maria.- Té raó na Beleta, noltros mig mudades amb un jove en es costat mos ho passam de cine.

Beleta.- I ben mudades i totes soles, quin avorriment!

Avui només mos ha donat temps de comentar-vos sa preparació de s'anada de compres a Ciutat d'aquestes tres baldufes.

He sabut que per Ciutat les ne passaren de tot color. M'han dit que na Beleta quasi la varen haver de fermar perquè va fer colló, un dematí no la podien treure de dins un provador mentre un dependent li provava un vestit, arribà s'hora de tancar sa tenda i encara eren rera sa cortina.

Na Maria volia vestir-se de soldat per poder anar a jeure en es quarter amb sos soldats.

De na Joana val més no parlar-ne perquè és llarg de contar. A na Joana no l'haguessiu coneguda, com que no hi toc, com que no hi toc, va esser sa més terrible amb molt d'avantatge damunt ses amigues. Només vos he de dir que un vespre es va tirar dins sa font de baix d'es Born en bragues i sostenidors, anava mig moixa i quan es municipals la tragueren, que si no l'haguessin tret encara hi seria, lo primer que va fer va esser treure's sa roba banyada.

Què? Què me'n deis d'aquesta?

Idò això no és res devora tot lo que feren aquestes tres figures flors per Ciutat.

Un dia que tenguí més coratge vos ho contaré tot. No me destapeu, però lo que feren per allà no és contador.

(1) "Returials" s'anomenaven els rebuts dels arbitris municipals.

Sebastià Ferrer "Es Maleter"

Les obres del Castell: una incògnita

Des de fa mesos tenia ganes de fer uns comentaris sobre les obres que es fan en el Castell, però la moguda de les eleccions em va retenir. Entenc que la tasca de recuperació del monument hauria de ser una tasca comuna de tots els que hi estam interessats i estaria per damunt de les qüestions partidistes. Perquè es doni aquesta condició és necessària una línia d'actuació clara i uns objectius que vagin més lluny que els quatre anys que dura una legislatura.

No sé si l'afirmació és massa agosarada, però crec que les actuacions que s'han fet dins el Castell fins ara han estat excessivament influïdes per les persones que han dirigit el Patronat i, per aquest motiu, no han tingut una continuïtat. Algú sap que estava previst fer a la casa del governador?. Algú entén els motius que justifiquen l'actual reconstrucció de la casa que hi ha entre els dos portals?

Les obres realitzades en els darrers mesos tenien dos objectius: buidar les escombraries de la part més baixa de la fortificació i més acostada als dos portals; l'altre era reconstruir qualche cosa. Sobre el primer objectiu s'hi ha treballat acuradament, crec que era ben necessari fer-ho i hauria de tenir continuïtat. Una crítica que se li pot fer és que els materials trets de les excavacions s'havien de

classificar separant el pedreny de les peces obrades.

Sobre la reconstrucció hi ha molt a dir; són tantes les contradiccions i està tan poc estudiat el que es fa de nou que els criteris seguits semblen sortir del caprici d'alguns personatges i manca el consentiment de la Comissió de Patrimoni.

Totes aquestes contradiccions i criteris poc definits es multipliquen en les obres de

reconstrucció de la casa que hi ha entre els dos portals. Altres raons per oposar-s'hi, són les següents :

Un dels objectius a seguir en la recuperació del Castell és la progressiva excavació del seu interior, començant per la part més baixa que és on hi ha més materials acumulats que presionen i donen humitat a la murada, al mateix temps que ens aportaria informació sobre la història de la fortificació i del poble. La reconstrucció d'aquesta casa impedeix seguir les excavacions en aquest indret.

Dita casa és l'edifici més modern, finals del segle passat, i menys important de dins el Castell. A simple vista s'observa que la casa no segueix la tipologia de les demés cases i està a un nivell més alt que les cases veïnes perquè s'assenta damunt les runes dels vells edificis.

Romp el traçat urbà de cases i carrers que unien els dos portals. En aquest indret les cases estaven adossades a la murada i per davant les façanes passava el carrer que unia els dos portals. Dita casa està situada enmig de l'antic carrer.

Sense haver d'entrar en detalls, crec que les raons exposades tenen prou pes com per demanar la paralització de les obres.

Josep Terrassa

Agenda de la vila mes de maig

Nats

Dia 10, Anabel García López d'en Pedro i na Francisca

Dia 10, Elena Antònia García Villanueva d'en Antònio i Maria

Noces

Dia 5, José García Benítez amb Nicole Rosmarie Botun

Finats

Dia 1, Joan Juan Alzamora (1922)

Dia 16, María Moll Servera (1914)

Dia 27, Rafel Estaràs Calafat (1932)

*Pau Servera, nat el mes passat, és fill d'en Pedro Servera (no Francisco com nosaltres per error havíem escrit)

Miquel Mestre Ginard, el carter de Vilanova, es trasllada a Artà.

Amics gabellins:

Només voldria acomiadar-me de vosaltres mitjançant la revista "Cap Vermell". Al llarg de nou anys he gaudit de la vostra amabilitat i cortesia. Aquests nou anys que he treballat de carter a Capdepera són anys que mai podré oblidar perquè sempre els tindrè dins el cor.

Arapas al servei actiu d'Artà, però estic segur que el "meu segon poble" serà destí freqüent de les meves visites com a amic.

Esper que tots hàgiu quedat al manco satisfets dels meus serveis i no dubteu que hi he posat tot el que he sabut per fer-ho bé.

Gràcies a tothom i fins sempre.

Miquel Mestre Ginard

Carter

AVISOS. NOCES....

..... i comunicats

Comunicat de premsa del P.S.M., Nacionalistes de Mallorca

Serveixin aquestes línies per felicitar els partits que, a les eleccions municipals del passat 28 de maig, aconseguiren el suport del poble de Capdepera, i molt especialment el PSOE, com a partit més votat. Així mateix, volem agrair el recolzament rebut d'aquelles persones que, amb el seu vot, han permès que el PSM segueixi mantenint la seva representació en el consistori.

Ens disposam a emprendre aquests quatre anys amb renovades il·lusions i, amb el suport d'un ample grup de treball, volem seguir fent bandera del nacionalisme, del progressisme i de l'ecologisme, en defensa de la nostra cultura, de la nostra llengua i dels recursos naturals.

Sigui quin sigui el paper que ens toqui jugar dins aquest nou consistori, farem una tasca constructiva per aconseguir que Capdepera compti amb els serveis i les infraestructures necessaris i perquè els ciutadans gaudeixin d'una millor qualitat de vida.

Quedam a la vostra total disposició.

Agrupació local del PSM- Nacionalistes de Mallorca

.....

Comunicat de l'Agrupació Local del PSIB-PSOE

Antoni Juan Muntaner Pomar en representació del Partit Socialista PSIB-PSOE de Capdepera i en nom propi vol agrair al poble de Capdepera la gran participació i el civisme demostrat en aquestes eleccions i el gran recolzament que ens heu donat a la nostra candidatura que ens ha permès aconseguir un resultat històric per al nostre partit.

Per la llengua

Cap Vermell s'adhereix a la Diada per la llengua, la cultura i la identitat del país celebrada a Palma dia 6 de maig i fa seu el manifest que va ser llegit públicament a la plaça de les Drassanes i lliurat al Govern Balear.

"Hem vingut aquí gent de tota l'illa per dir amb veu alta i clara que ens sentim compromesos amb la defensa de la llengua pròpia de Mallorca, la llengua catalana.

Durant més de set segles els mallorquins ens hem mantingut fidels a la nostra llengua. Però avui, a tombant de segle i de mil·lenni, la llengua, cultura i la identitat dels mallorquins es troben en perill. És necessari un nou impuls i un renovat esperit per continuar "essent qui som".

I per tot això, demanem a tothom que viu a Mallorca, als nascuts aquí i als vinguts de fora, que estimi i aprengui la llengua pròpia d'aquesta terra, i que l'usi i la defensi sempre.

I, a les generacions més joves, que la mantinguin viva, conscients que són responsables de passar-la a les generacions futures.

Recordam fermament a les institucions i als governants de la nostra comunitat autònoma, i molt especialment al seu president i al Govern Balear presents i futurs, que l'Estatut d'Autonomia els encarrega el mandat legal de protegir i defensar la llengua i la identitat històrica de les Balears i, per això, reclamam públicament que passin del desinterès actual a l'acció decidida i constructiva en favor del país.

Volem uns governants que donin exemple i que adoptin acords eficaços en pro de la llengua. Només així es comportaran plenament com els nostres governants. Volem unes institucions que s'adrecin als ciutadans en la llengua pròpia. Només així poden ser les nostres institucions.

Volem que conservin, promoguin i difonguin el patrimoni històric, musical, artístic, tota una cultura, la nostra, que ens permet accedir a la cultura universal a partir de la nostra personalitat com a poble.

Volem que promoguin una escola de qualitat, arrelada i que garanteixi de bon de veres el dret de tots els ciutadans, tant els catalanoparlants com els castellanoparlants, a utilitzar amb fluïdesa la nostra llengua.

Volem que es promoguin uns mitjans de comunicació d'aquí, en la llengua d'aquí i que parlin d'aquí.

Volem que promoguin l'ús de la nostra llengua per tot arreu, i que fomentin actituds positives entre la població.

Que ningú quedi mans aplegades. Que cada mallorquí i que cada governant assumisqui el compromís que té cap al país. I, com a prova de l'estimació que tots tenim cap a la nostra llengua, la usem i la defensem sempre. No n'hi ha prou amb les paraules, és l'hora de l'acció.

PASSEMA L'ACCIÓ PER CONSTRUIR UN PAÍS"

IMPACIÈNCIA

Era un dia a mig matí a un semàfor de lesAVINGudes, en un pas de peatons. Durant el temps que el semàfor estava vermell per els peatons, al manco una dotzena de persones creuaren corrensos fins a l'altra banda de l'AVINGuda.

En aquells moments -mentre jo també esperava per travessar- no vaig pensar que aquells ciutadans trangredien una llei, o que es posaven en perill de que un cotxe els atropellàs; tot això se'm va ocórrer més tard. El primer pensament fou: no tenen temps d'esperar, van de pressa, són impacients.

Quantes vegades, vaig pensar, en la vida feim el mateix. No saben escoltar pacientment un amic esperant que acabi de conversar; tot d'una li volem donar la nostra opinió. No tenim temps de d'anar a veure aquella persona que s'alegra de la nostra visita, perquè frissam. Vivim angoixats perquè no sabem esperar el semàfor verd que ens faci veure el fruit del nostre esforç...

Presses, frissor, corregudes, per què? Per fer créixer el Regne? Si tanmateix creix tira tira i sense que nosaltres sapiguem com. Per anar al ritme del món d'avui? Si tanmateix acabam estressats o amb un infart, per acabar més aviat el que feim i començar una nova activitat.

I si "perdessim" una mica més de temps en les persones? No ho va fer així Jesús? Hi ha un temps per a tot - ho diu la Bíblia - també per creuar l'avinguda de la vida: quan s'encen el semàfor de la paciència.

Andreu Genovart Orell

Diaconat

El dissabte dia 10, en una brillant cerimònia que tingué lloc en el temple del Seminari Nou de Palma, foren ordenats sis nous diaques pel Bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda. Entre els ordenats s'hi trobaven Josep Adrover, actualment prestant serveis auxiliars a la parròquia de Capdepera, i Antoni Amorós Terrassa, un gabellí que, si no hi ha res de nou, serà ordenat prevere després de l'estiu. Enhorabona a tots dos.

BATEC

Quant la humanitat pregona orgullosa el seu domini sobre malalties contagioses, històricament catastròfiques, i anuncia el seu control, quan no l'erradicació, surt la SIDA per a recordar-nos que els més petits i simples éssers vius de la Terra són encara una amenaça per a aquesta mateixa humanitat. Els qui hem vist la pel·lícula "El estallido", podem pensar que es tracta d'un tema fantasiós o de ciència-ficció, però el darrer brot del virus "Ébola" ha fet l'argument, de cop i volta, quelcom real i immediat. L'amenaça d'una epidèmia a escala mundial es troba més a prop de la realitat que de la ficció.

El virus "Ébola", però, no és un nou vingut. A l'igual que la SIDA, ja fou identificat molt abans, concretament l'any 1967, per bé que aleshores no era tan mortífer (només moriren 7 dels 31 afectats). Més tard, el 1976, hi hagué un rebrot més violent que l'anterior i esporàdicament s'ha repetit la seva aparició, amb variants més agressives. El brot actual és el més mortífer: mata 9 de cada 10 afectats. No se sap gairebé res d'ell, ni com es transmet, ni quins animals l'amaguen, ni, malauradament, cap tipus de vacuna preventiva o mètode de cura per als afectats.

Contràriament a la SIDA, aquest virus és fulminant i els símptomes molt evidents: febre, diarrea i hemorragies generalitzades per tot el cos.

L'"Ébola" pot afegir-se al llarg llistat d'epidèmies que han vingut afectant al gènere humà, com la pesta, el còlera, la malària, el tifus, o l'esmentada SIDA. Però, a més, l'"Ébola" s'ha manifestat a l'Àfrica, convertint-se en una nova plaga del continent negre, una nova plaga per afegir a la fam, les lluites ètniques i la misèria endèmica a la zona més rica de la Terra.

La SIDA i l'"Ébola" poden ser, només, l'anunci d'un seguit de nous virus letals, fruit de la mutació d'altres fins aleshores inofensius o pocs virulents. El canvi ecològic que han sofert els llocs d'aparició d'aquests virus, poden tenir-hi molt a veure.

Tres i no res

Cap Vermell proposa i l'Ajuntament disposa

La circulació a Cala Rajada s'ha complicat ostensiblement. Cada reforma que s'ha fet, lluny d'augmentar la fluidesa del trànsit l'ha concentrat en certs carrers creant noves zones conflictives. Així, la gran col·lecció de senyals de tràfic actual ha creat la sensació que ens troban dins un laberint. Molts encara no ho tenim clar, no sabem per què a certs carrers es manté la doble direcció i a més s'hi pot aparcar a ambdós costats (Méndez Núñez) i d'altres són de sentit únic amb aparcament alternatiu...

També crida l'atenció que es mantenguin senyals de tràfic contradictòries, com la de la imatge, que conviden els conductors a infringir les pròpies normes. Sortint de la plaça dels Pins al carrer Elionor Servera els rètols ens conviden a continuar cap a la dreta per anar a Capdepera, mentre un disc ens recorda que aquesta possibilitat està prohibida.

A més de la necessitat de "repensar" tot el problema circulatori de Capdepera i Cala Rajada, es fa necessari corregir incongruències com aquesta i també renovar una bona part de les senyals que es troben en mal estat.

Nota: Per manca d'espai en el número anterior, no tengué cabuda en aquesta secció una proposta en què demanàvem bancs i parasols a les parades dels autocars. Aquesta proposta, evidentment, se n'ha anat directament a la paperera, tota vegada que l'Ajuntament s'ha avançat a la proposta i ha instal·lat dos artilugis d'aquests a Capdepera i sembla que espensa fer el mateix a la zona de Cala Rajada.

La imatge d'un caramull de turistes torrant-se al sol mentre esperen l'autobús, sembla destinada a desaparèixer. Ja era hora.

LLENGUA AMB TÀPERES

Alguns lectors m'han dit que l'article del mes passat era excessivament tècnic, com si hagués fer una demostració de cara a la galeria. Prec a tots els qui així pensen que em disculpin. Analitzant la frase "L'Ajuntament donar suport els empresaris del polígon industrial", l'únic que pretenia era deixar clar que no basta amb dir que una frase és agramatical, sinó que s'ha de demostrar. D'altra banda, vull afegir que la gramàtica, sobretot des dels moderns corrents funcionalistes o generativistes, no imposa normes inamovibles sinó que es limita a descriure la competència dels parlants. Així, una frase serà gramatical (correcta) quan sigui acceptable, això és, usada i reconeguda pels propis usuaris de la llengua.

Fet aquest aclariment, m'ocuparé avui d'una qüestió que es troba en el centre mateix de la polèmica promoguda adesiara pels defensors del "mallorquí" o del "balear", com a llengua distinta del català. Des de la mala fe, o simplement des de la ignorància, els promotors de "lo nostro" en matèria lingüística no solen trobar més argument on aferrar-se que el referit a l'article gramatical. Com que nosaltres "salam" i a nivell parlat deim "sa padrina" i no "la padrina", això constitueix (juntament amb la desinència de la primera persona d'indicatiu dels verbs: ex.-pens/penso) la base del "gonellisme" per atacar la unitat de la llengua catalana. Ben poca cosa al capdavant, i encara matisable, com intentaré

demostrar.

En primer lloc, cal considerar que la llengua mare, el llatí, no tenia article. Els morfemes flexius els duia incorporats el propi substantiu. Amb l'article, les llengües romàniques guanyaren en claredat i precisió, quan es separaren del tronc comú. Pràcticament a totes aquestes llengües, l'article prové del demostratiu llatí *ille* (i flexió): en català pren les formes

		masculí	femení
Singular	davant consonant	el	la
	davant vocal (o h-)	l'	l'
Plural		els	les

Però, com diu Badia i Margarit, "ultra l'article derivat del llatí *ille*, que hem descrit i comentat com a propi de la llengua comuna, la llengua catalana té la particularitat de comptar amb un altre conjunt de formes, derivades del llatí *ipse* (i flexió) i no pas desconegudes en altres indrets de la Romània. Si ho hem de jutjar per la documentació medieval i per la toponímia, l'article derivat de *ipse* devia ésser força extès pel domini lingüístic a l'època de la formació de la llengua. Avui és característic dels parlars baleàrics".

Aquest article baleàric presenta el següent conjunt de formes:

		masculí	femení
Singular	davant consonant	es	sa
	davant vocal (o h-)	s'	s'
	darrere la preposició amb	so	
Plural		es	ses

La convivència d'ambdues formes en l'àmbit del català, en el temps i l'espai, és qüestió de la que es parlarà a l'article del mes que ve. Per ara, quedui clar que aquesta convivència de trets morfològics distints no pot ésser invocada com a signe en què fonamentar divergències insalvables sinó com a característica enriquidora de la nostra llengua.

Jaume Fuster Alzina

ESPORT ESCOLAR C.P. S'ALZINAR

El curs escolar està acaband, i les activitats esportives per a alumnes en edat escolar han arribat al seu punt final. Durant tot el més de maig s'han vengut realitzant a diferents pobles de l'illa les Finals Insulars de cada una de les modalitats esportives i en cada una de les categories; aquestes Finals Insulars, corresponen al Campionat de Mallorca de Promoció en Edat Escolar, i les disputaren els millors equips escolars de cada comarca (o seleccions comarcals).

Durant tot el curs escolar 1994/95 l'APA del col·legi S'Alzinar ha diversificat la seva tasca de promoció de l'esport en dos aspectes: una part didàctica, realitzant activitats esportives per a totes les edats en horari no escolar; i participant en les competicions que es programaren a través del Comité Comarcal de l'Esport en Edat Escolar. Les activitats esportives extraescolars foren: Escacs, Tennis-taula, Basquet, Atletisme, i Psicomotricitat i Natació.

Pel que fa a les competicions escolars el Col·legi S'Alzinar de Capdepera durant aquest any ha participat a nivell comarcal en les modalitats de: Atletisme i Cross (en totes les categories masculines i femenines), Basquet (Iniciació-Benjamí i Infantil les dues masculí), Tennis-taula (Infantil masculí). Aquesta participació a nivell comarcal s'ha dut a terme entre els messos d'Octubre i Abril, realitzant-se jornades de concentració de tots els equips els dissabtes dematí amb una periodicitat de 15 dies.

Les Proves de Cross es realitzaren a diferents pobles de la comarca (Sa Coma, Capdepera, Manacor) anant a càrrec dels col·legis l'organització. Als atletes de S'Alzinar participants a proves de cross foren 39. Al més de gener s'organitzà una prova de cross a la pista d'Es Cavaller de Capdepera, participant-hi un total de 80 atletes. Les proves d'atletisme aquest curs s'han realitzat a Manacor, ja que si en anys anteriors es realitzaven a Capdepera, aquesta vegada no ha estat possible per manca d'ajuda institucional.

En aquestes dues modalitats atlètiques cal destacar la classificació de 10 atletes locals per a participar a la Final Insular de Cross disputada a Soller al més de febrer, sense poder-ne destacar una actuació massa destacada per a cap d'ells (Tomeu Cruz, Guillem Danús, Juan Sánchez, Joan A. Zarallo, Fernando Lechón, Abraham Cebrian, Javier Díaz, Valentín Olivares, Nuria Serra); i la disputa de les Finals Insulars d'Atletisme per part de : Claudia

Troppa als 60ml. categoria benjamí, Cristina Moreno Font i Joan Sánchez Ruiz als 2000ml. benjamí, José Sánchez i Sandra Yaw al salt de llargada benjamí (aquesta darrera aconseguí el segon lloc a la general), Sandra Yaw al salt d'alçada benjamí (que també aconseguí el segon lloc). A la Final Balear d'Atletisme hi participaren: Nuria Serra Nebot als 100ml. (14é lloc) i als 1000ml. (9é lloc); i Javier Marín Franco al salt de llargada (5é lloc).

A la modalitat de Basquet es participà en la categoria Iniciació-benjamí amb un grapat de nins que tenien la seva primera experiència de joc i competitiva, destacant la seva progressió encara que no els bons resultats, foren : Joan Mercant, Mateu Mercant, Joan Josep Mayol, Ismael Rubio, Miquel Font, Jeroni Font, Marc Vadell, Tomeu Cruz, Agustí Casselles, Carles Muntaner, Sergi A. Sastre i Felix Fullard. En categoria Infantil, els nostres jugadors realitzaren una bona competició, aconseguint el primer lloc comarcal i participant a la Final Insular formant una selecció de Capdepera amb jugadors de S'Auba de Cala Rajada, quedant classificats en 7é lloc de Mallorca ; els jugadors foren: Francisco Dominguez, Joan Carles Sastre, Domingo Escribano, Toni Campos, Jaume Melis, Javier Godoy, José González, Rafael Rosa, Joan A. Ferrera, Roberto Pérez, Felipe Martínez.

A la competició de Tennis-taula per manca de participació a nivell comarcal, els nostres esportistes disputaren varies competicions a nivell local, enregistrant una bona participació; a la Final Insular es classificaren en 5é lloc i la disputaren: Melcion Mayol, Valeriano Galdón, Raul Valero i Joan Carles Sastre.

Aquestes han estat les dades de participació a les activitats esportives per part dels alumnes del col·legi S'Alzinar, en les quals es mostra una petita devallada en quan a participants (devallada generalitzada a la comarca) d'altres anys. Es cert que es poden fer més coses, més activitats, moure més esportistes, però aixó requereix més medis humans (monitors), més medis econòmics i més suport d'infraestructura per part de les institucions.

Endavant a tots els esportistes i fins al curs que ve.

APA C.P. S'ALZINAR. Juny de 1995

ESPORTS

Bàsquet

El 20 de maig, el club de bàsquet "Cales de Capdepera" finalitzà la temporada, després de jugar la fase de descens, quedant el tercer del grup. Els resultats del C.B. "Cales de Capdepera" en aquesta fase final han estat els següents:

Campos - C.B. Cales de Capdepera 50-62
 C.B. Cales de Capdepera - Campanet 71-61
 Levante Patronato - C.B. Caldes de C. 63-42
 Mallorca B - C.B. Cales de Capdepera 61-36
 C.B. Cales de Capdepera - S.Salvador 117-44

Els directius volen agrair a tots els que han recolzat l'equip aquesta temporada la seva ajuda i voldrien comptar amb ells en el pròxim campionat. Així mateix, aquest grup tan animós, espera ferventment que l'Ajuntament acabi d'arreglar els vestidors de les pistes del Club S'Auba, cosa imprescindible per a partits de competició.

Drets, d'esquerra a dreta: Rafa Herrera, Juan Andrés, Federico, Tolo Moll, Joan Josep Sunyer, Javi Macarro, Francisco Javier Marín, José Manuel Hernández... Agenollats, d'esquerra a dreta: Daniel Marín, Abel Servera, Alain Torrecilla, Luís Tejada, Antonio Ramos, Climent Cassellas i Roberto Ruiz.

Futbol

L'Escolar i tots els equips d'aquest club han conclòs la participació en les respectives categories. Des d'alevins fins a la Primera Regional, ha arribat l'hora de fer balanç.

Els més menuts, participants en els tornejos del CIM, han arribat a les eliminatòries pel títol de campions. Pitjor sort han tengut els representants de l'APA S'Alzinar, però aquesta era la seva primera aparició en competicions oficials i s'ha d'esser optimista. Quant als infants, han mantingut la categoria de Primera Regional sense massa problemes. No podem dir el mateix dels juvenils, últims de la seva categoria (Primera Regional), cosa que suposarà que a la pròxima temporada hauran de jugar Segona.

Quant als sèniors, l'equip de Tercera Regional, amb certa irregularitat, ha acabat per complir una temporada bastant digna, situant-se l'equip a mitjan taula. I el que és més important, els al.lots han gaudit jugant a futbol i s'ha demostrat que aquest equip pot ésser un bon trampolí per als joves que procedens de les categories inferiors volen accedir al primer equip.

Finalment, l'equip de Primera Regional ha quedat en el tercer lloc de la classificació, per darrere el Miss Casa Jotul de Sa Pobla i el Ferriolense. Si no hi ha res de nou, aquesta tercera plaça els permetrà l'ascens directe a Primera Preferent. Tothom considera que, precisament aquesta, és la categoria adient per al club gabellí, tant pel seu historial com pel seu potencial esportiu.

Per altra banda, hem de dir que el dia 25 d'aquest mes estava prevista la gran festa de cloenda de la temporada de l'Escolar, en el camp d'esports d'es Figueras, amb participació dels veterans del Mallorca inclosa. Enhorabona a tots, directius, jugadors i afició.

Terminologia esportiva

Algunes paraules per a millorar el nostre vocabulari esportiu

Gabinet de Terminologia (17.30.62)

D'en temps primer....

una ullada cap enrera, per recordar la nostra gent.

*Sapaumera curta i forta
és molt mala d'arrencar,
jo tenc força per girar
es fonaments de Mallorca*

Aquesta cançoneta cantava el padri Gaspar, que va compondre allà per l'any 1875, al seu nét. Ara, el nét ha anat a fer companyia al padri i ben segur que n'organitzen de grosses allà on sia que s'hagin trobat. I és que en Gaspar Massot, conrador de professió, no deixà mai d'esser bullangós i trullós.

Fill d'en Guillem i na Catalina, va néixer el 27 de febrer de l'any 1905. Les primeres lletres les aprengué amb el mestre de son Not i en Toni Maneta i als nou anys el posaren a fer feina. Treballà catorze mesos de carreter quan feien la carretera de Son Servera. Molts d'anys anà a arrabassar palmes. I als 37 anys es comprà la primera bicicleta, per setze duros, que anava pagant a duró cada mes.

En Gaspar organitzà vetleries durant molts d'anys, tant a ca seva com en el carrer de son Magdale i en el carrer Fondo. Organitzà balls amb en Torreta, el cego Ferrer i en Miquel Verger, fent pagar l'entrada a una peça de quatre. Tocà els platets amb la banda de música del poble, fet que recordava amb alegria.

A la fotografia el veim juntament amb la seva dona, na Catalina Mayola i la sogra, madó Margalida